

Nu har vi fået befriet Ungarn, nu er Budapest en næsten vestlig by i forbindelse med EU og NATO. Skulle vi så sende flygtningene fra 1956, som vi tog til os, hjem til Ungarn? Eller hvad med dem, der flygtede fra Prag i 1968? Skulle de hjem til Tjekkiet? De har godt nok boet i en menneskealder i Danmark, og deres børn er dansk opdraget, og hvad ved jeg. Jo, siger man, men de er jo flygtninge. Skulle de have været hjem?

Hvor er egentlig grænsen? Skal man blive ved med at sige: Nåh, nu går det nok, og nu går der nok ikke så længe endnu, og nu må vi nok helle-re det ene og det andet? Er der ikke også behov, hr. Helge Adam Møller, for en gang imellem at kunne trække en linje og sige: Nu er der nogle problemer, der ikke ser ud til lige at være så lette at løse, som vi troede de var for to år siden.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det var mange spørgsmål til to minutter.

Fru Dorte Bennedsen taler meget om et løfte, som jeg skulle have givet, og det ville da glæde mig – for det har ministeren jo også hævdet – hvis der skulle være indgået et politisk forlig eller en politisk aftale om denne her sag; men det er der ikke. Derfor vil jeg godt have dokumentationen for, hvornår og hvor der er indgået et politisk forlig eller en politisk aftale om, at denne sag skal behandles inden jul.

Så til hr. Søren Søndergaard: Bosnierne vil jo komme ud i boligerne alligevel, siger hr. Søren Søndergaard, hvis man følger den holdning, som både fru Birthe Rønn Hornbech og jeg har givet udtryk for, og som også står i betænkningen, nemlig at der skal være mulighed for, at nogle af bosnierne kommer ud, så der bliver mere plads i asylcentre til resten. Jamen der er da en stor og væsentlig forskel, hr. Søren Søndergaard, på, om man kommer ud for resten af sit liv, så længe man bliver boende i Danmark, eller det er en situation, som skal udstrækkes over 1, 2, 3 eller 4 år, nemlig indtil den dag man kan vende tilbage til Bosnien. Der er da en fantastisk stor forskel.

Så siger hr. Søren Søndergaard: Hvorfor skal bosnierne ikke kunne søge asyl? Jamen det hænger jo sammen med, at dette var en særlov, fordi 90 pct. af alle dem, der kom til Danmark, jo ikke kom fra krigshelvedet. De havde været i 6, 8 eller 9 måneder i andre sikre lande, i Holland, Tyrkiet, Makedonien, Ungarn eller andre steder, før de kom til Danmark, og derfor havde de

overhovedet ikke krav på at komme ind i Danmark.

Vi lavede så en lov, der gav dem mulighed for det. Men derfor er det altså, at de ikke opfyldte Genèvekonventionen på det tidspunkt, da de kom. De kom fra et sikkert land. Det er jo en væsentlig forskel.

Så spørger fru Elisabeth Arnold: Er det rimeligt at lade bosnierne sidde 7 år i lejre? Nej, det synes jeg faktisk jeg med hele min ordførertale siger at det ikke er. Men det behøver jo da ikke at kræve, at man giver dem asyl. Man kan da lave en lov, en ændring, som gør, at de, så længe de er her på midlertidigt ophold, hvad enten det er 2, 3, 4 eller 5 år, får en bunke af de rettigheder, som de ellers ville have fået, hvis de havde asyl.

Endelig til hr. Peter Duetoft, som spørger: Hvor lang tid er midlertidigt? Hvor er grænsen? Det har Det Konservative Folkeparti fremsat lovforslag om. For os er grænsen 7 år. Har man været i Danmark som flygtning i mindre end 7 år og situationen bliver normal, så skal man vende hjem til sit eget land. Har man været her længere end 7 år som de chilenske flygtninge – for slet ikke at tale om ungarerne for 40 år siden – så skal man selvfølgelig kunne blive her.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Helge Adam Møller beder mig om dokumentation med hensyn til, hvor løftet er givet.

Hr. Helge Adam Møller kender klart svaret selv, og derfor vil jeg ikke, medmindre jeg får tilsagn fra hr. Helge Adam Møller og fru Birthe Rønn Hornbech, citere ordret, hvor det er givet, al den stund det fandt sted på et møde i Retsudvalget og det er almindelig skik her i huset, at man ikke citerer fra udvalgs møderne. Men hvis fru Birthe Rønn Hornbech mener det, og hvis hr. Helge Adam Møller mener det, så citerer jeg meget gerne. Jeg kan ordvekslingen fuldstændig ordret udenad.

Så vil jeg gerne sige, at jeg står her med et stykke papir, hvor der står: Det er ulykkeligt, at udlændings spørgsmål på denne måde skal gøres til indenrigspolitisk taktik, et instrument i kampen for magten uden hjerte og holdninger. Det kan føre til den farlige misforståelse i fanatiske og racistiske smågrupper, at der er folkelig opbakning til de fremmedhadske aktioner, vi desværre også har oplevet på dansk jord. Det er der ikke.

Disse ord af Venstres formand på Venstres